

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 446) w związku z art. 28 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 778),

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Mysłówice nr XXII/345/16 z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brzęczkowie Wschodnie w Mysłowicach, w części określonej w :*

§ 10. pkt 5 lit. b w zakresie słów: *z zastrzeżeniem lit. c;*

§ 10. pkt 5 lit. c.

Uzasadnienie

W dniu 25 maja 2016 r. Rada Miasta Mysłówice podjęła uchwałę nr XXII/345/16 w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Brzęczkowie Wschodnie w Mysłowicach.*

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, Wojewoda Śląski w dniu 1 czerwca 2016 r., otrzymał dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu oraz uchwałę nr XXII/345/16 celem zbadania jej zgodności z prawem.

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 17 czerwca 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, mające na celu zbadanie legalności uchwały. W trakcie prowadzonego postępowania organ nadzoru stwierdził, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gdyż Rada Miasta Mysłówice przekroczyła delegację ustawową zawartą w art.15 ust. 2 pkt 10 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* oraz z naruszeniem art. 5 ust. 1 pkt 2 *ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 250). Przepisem § 10 pkt 5 lit. c ustaliła bowiem, że w przypadku braku możliwości odprowadzenia ścieków do kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzenie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych, nie dopuszczając tym samym realizacji przydomowych oczyszczalni ścieków. Nie można w planie miejscowym ograniczać wskazanych w ustawie możliwości zastosowania indywidualnych sposobów odprowadzenia ścieków. Należało zatem wskazać, iż możliwe jest odprowadzenie ścieków komunalnych oprócz kanalizacji sanitarnej do zbiorników bezodpływowych lub do przydomowych oczyszczalni ścieków.

Co prawda, stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 10 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, jednakże kompetencja ta nie oznacza pełnej dowolności i musi być wykładana przez pryzmat obowiązującego prawa.

Oceniając zgodność z prawem wymienionych przepisów uchwały sięgnąć trzeba do unormowania zamieszczonego w § 26 ust. 3 *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1422). Przepis ten odnosi się do sposobu odprowadzania ścieków, czyli do analogicznej

sytuacji jaka została uregulowana przepisem § 10 pkt 5 zaskarżonej uchwały. Jednak w uchwale zostały zawarte uregulowania zgoła odmienne niż we wskazanym przepisie powołanego rozporządzenia, które wskazuje, że w razie braku warunków przyłączenia sieci kanalizacyjnej, działka może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, podczas gdy uchwała dopuszcza wyłącznie zbiorniki bezodpływowe.

Uregulowania zawarte w § 10 pkt 5 lit. c uchwały naruszają również przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 *ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*. Zgodnie z tym przepisem właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych. Rada gminy nie może więc pominąć jednego z alternatywnych w stosunku do kanalizacji sposób odprowadzenie ścieków jakim są przydomowe oczyszczalnie ścieków na rzecz gromadzenia ścieków w szczelnych zbiornikach bezodpływowych.

Nie można także pominąć kwestii, że w przypadku wyposażenia nieruchomości w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych przed wybudowaniem sieci kanalizacyjnej ustawodawca zgodnie w art. 5 ust. 1 pkt 2 in fine *ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* zwolnił właścicieli nieruchomości od obowiązku przyłączenia do tej sieci. Prawodawca miejscowy zamieszczać w uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przepis § 10 pkt 5 lit. c, uniemożliwi właścicielom wybudowanie na swoich nieruchomościach przydomowych oczyszczalni ścieków, co pozbawi ich jednocześnie przyznanego przepisem ustawowym prawa obejmującego zwolnienie z obowiązku przyłączenia do później wybudowanej sieci kanalizacyjnej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 29 lipca 2010 r. Sygn. akt II SA/GI 209/10).

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała